



บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษานับว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างคุณภาพของคนในสังคม ประเทศใด เมืองใด มีพลเมืองที่มีการศึกษาสูง ๆ คนเมืองนั้น ประเทศนั้น ย่อมจะพลอยมีคุณภาพ อันจะส่งผลถึงความเจริญเติบโตของสังคมและประเทศในที่สุด การศึกษานั้นเราไม่อาจจำได้แต่เพียงในโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย หรือสถาบันการศึกษาเท่านั้น แต่จะเกิดมีอยู่ตลอดเวลาที่คนใดปะทะกับสิ่งต่าง ๆ รอบ ๆ ตัว (วิจิตร ศรีสอน : 2524) อาจสรุปได้ว่าการศึกษาคือชีวิตที่เรายังคงดำรงชีพอยู่ในสังคม ทราบนั้นเราต้องศึกษาไปตลอดเวลา การศึกษาที่จัดในสถาบันการศึกษาส่วนใหญ่จะจัดเป็นระบบที่ชัดเจน แเนนอน มีขั้นตอนและในท้ายที่สุด มักจะตอบแทนผู้ศึกษาเล่าเรียนในรูปแบบ วุฒิบัตร หรือปริญญา ซึ่งก็แล้วแต่ว่าระบบการศึกษานั้น ๆ จะจัดอยู่ในรูปใด สังคมจะประสบความสำเร็จได้ย่อมขึ้นอยู่กับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ปัจจัยที่จะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ได้นั้นจะมีหลายประการ แต่อาศัยการศึกษา นับเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดประการหนึ่ง การศึกษาซึ่งจะนำไปสู่เป้าหมายดังกล่าว จึงย่อมต้องเป็นระบบการศึกษาที่ดี มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพในทุกกระบวนกับการศึกษานักวิชาการหลายคนได้ลงความเห็นตรงกันถึงความสำคัญของการศึกษา อาทิ

จอห์น คัมบลิว แฮนสัน และโคล เอส เบรมแบค (John W. Hansan and Cole S. Bremback 1966:14) มีความเห็นว่า "การศึกษาเป็นตัวกระตุ้นทำให้เกิดการพัฒนา ค่านิยมทัศนคติ และทักษะใหม่ ๆ ซึ่งจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงสังคม และสามารถเอาชนะความล่าช้าทางสังคมและเศรษฐกิจได้ การศึกษาจึงเป็นหนทางแห่งการพัฒนาบุคคลและประเทศชาติ"

เพลโต (Plato 1968 : 6) มีความเห็นว่า "โรงเรียนก็คือรัฐนั่นเอง หรือถ้าพูดกันตรง ๆ ก็คือสิ่งที่อยู่ในรัฐท่านต้องใส่สิ่งนั้นลงไปโรงเรียน"

จอห์น ดีวีย์ (John Dewey 1916) กล่าวว่า " การศึกษานั้นเป็นภารกิจของสังคม การศึกษาสังคมจะต้องมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด การศึกษาจะก้าวหน้าก็เพราะสังคม และสังคมจะเจริญก็เพราะการศึกษา ทั้งสองอย่างต่างก็เกื้อหนุนซึ่งกันและกัน"

จะเห็นได้ว่า การศึกษากับสังคมนั้นเป็นสิ่งที่ดำเนินไปด้วยกันเพราะ การศึกษานั้นเป็นส่วนสนับสนุนและส่งเสริม และยังเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้สังคมนั้นเจริญและพัฒนาขึ้นในทุกรูปแบบ

ริทแมน แซนฟอร์ด (Reitman Sandford 1979 : 16) กล่าวว่าพื้นฐานการศึกษาทางสังคม เป็นการศึกษาถึงองค์ประกอบของสังคมคือ เศรษฐกิจการเมือง ศาสนา วัฒนธรรม ประชากรศึกษา มานุษยวิทยา ฯลฯ ที่มีผลต่อการกำหนดนโยบายการศึกษา การวางแผนพัฒนาการศึกษา และการนำนโยบาย และแผนการศึกษาไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับสังคมนั้น

สิทธิชัย ชากานิติ (2524 : 45) กล่าวว่า แม้ว่าจะฉลาดขึ้นเรื่อย ๆ เพราะได้รับการศึกษาก็ได้รับความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาชีวิตและสังคมให้ดีขึ้นเป็นลำดับมา แต่ก็มีใคร่หมายความว่า มนุษย์แก้ปัญหาได้ทุกอย่างทุกอย่างและถูกต้องหมด แท้จริงถึงจะได้สร้างสมความรู้ไว้มากมายแต่มนุษย์ก็ยังทำผิดได้ใหญ่หลวงพอ ๆ กับที่ทำถูกต้อง แก้ปัญหาได้แล้วหลายอย่างก็เกิดปัญหาใหม่ให้ขบคิดต่อไปไม่รู้จบสิ้น การศึกษาจึงเป็นกระบวนการที่มีความจำเป็นต่อเนื่อง และสังคมจะต้องช่วยแก้ไขปรับปรุงการศึกษาให้มีประสิทธิภาพอยู่ตลอดเวลา

ปัจจุบันนี้ การศึกษาได้พัฒนาไปไกลและมีความหลากหลายเพื่อสนองตอบ ประชาชนที่ว่าการศึกษาคือตลอดชีวิต (Lifelong Education) ซึ่งบางครั้งก็ไม่จำเป็นต้องศึกษาเพื่อปริญญาหรือวุฒิบัตรใด ๆ แต่ศึกษาเพื่อความรู้ในอันที่จะนำกลับมาพัฒนาคุณค่าแห่งชีวิต และหน้าที่การงานให้ประสบความสำเร็จยิ่ง ๆ ขึ้นไป (สายหยุด จำปาทอง : 2529) ระบบการศึกษาแบบดั้งเดิมที่ได้จัดขึ้นในประเทศไทยก็คือ การจัดการศึกษาแบบปิด โดยมีการศึกษาเฉพาะในสถานศึกษาและห้องเรียน รวมถึงช่วงเวลาการเรียนการสอนจะอยู่ในระหว่างเวลาราชการ ผู้ที่จะเข้าศึกษาต้องเข้าชั้นเรียนมีเวลาเรียนไม่ต่ำกว่า 80 % ของเวลาเรียนตลอดเทอม จึงจะมีสิทธิเข้าทดสอบวัดผลในระบบการศึกษาเช่นนี้ ได้หลายโอกาสศึกษาของคนที่ไม่พร้อมที่จะเรียนเต็มเวลา ซึ่งอาจจะมาจากความยากจน เหตุผลทางสังคม หรืออื่น ๆ โดยที่เราไม่มีโอกาสเลือก อาจถือได้ว่าเป็นความล้มเหลวในการจัดการศึกษายุคก่อน (กรมวิชาการ : 2510) การศึกษาในระดับอุดมศึกษา ซึ่งแต่เดิมยึดถือปรัชญาเก่าคือ จัดการศึกษาในระบบปิดเป็นส่วนใหญ่จนกระทั่งถึงยุคทองของการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่แท้จริงนั่นคือการ เปิดสอนของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ในปี พ.ศ. 2514 จัดการสอนแบบเปิด แต่มีชั้นเรียนบางส่วนแบบมหาวิทยาลัยปิด และไม่บังคับเข้าชั้นเรียน

หรือเช็คเวลาเรียน นับได้ว่าเป็นมหาวิทยาลัยเปิดที่ค่อนข้างจะชัดเจนมาก นับตั้งแต่มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ ได้เปิดตัวเองจากทลาควิชามาเป็นมหาวิทยาลัยเปิด จากการก้าวนำของมหาวิทยาลัย
รามคำแหง ก็ส่งผลให้มหาวิทยาลัยเปิดทั้งหลายได้ปรับสภาพตัวเองเปิดสอน ในสาขาวิชาต่อเนื่อง
และจัดการเรียนการสอนในภาคนอกเวลาทำการปกติ นับได้ว่าเป็นการสนองตอบทางการศึกษา
รูปแบบใหม่ รูปแบบหนึ่งในอันที่จะส่งผลถึงการพัฒนาคูณาพของคณในสังคมไทย ให้ได้มีโอกาส
ศึกษาเพิ่มเติมเมื่อพร้อม (วารสารการศึกษาแห่งชาติ 2523 : 42-48)

สถาบันการศึกษาอีกแห่งหนึ่งที่เป็นที่ยอมรับของสังคมว่าได้ผลิตคนเพื่อ พัฒนาคูณาพแห่ง
ชีวิตแก่คนในสังคมไม่น้อย นั่นก็คือสถาบันการศึกษาฝึกหัดครู ซึ่งได้ก่อตั้งมีมาตั้งแต่พุทธศักราช
2435 (กรมการฝึกหัดครู 2523 : 1-3) โดยความคึกคักเริ่มก็เพียงผลิตครูให้สนองตอบต่อ
การเจริญเติบโตทางการศึกษา เพื่อบรรจุไปเป็นผู้สอนในโรงเรียนต่าง ๆ เท่านั้น แต่ก่อนการ
ผลิตครูในสถาบันฝึกหัดครูมีเฉพาะระบบเปิดเป็นส่วนใหญ่เมื่อปี พ.ศ. 2514 กรมการฝึกหัดครูได้
อนุมัติให้วิทยาลัยครู เปิดสอนหลักสูตรภาคค่ำ โดยใช้หลักสูตรภาคปกติแต่จัดสอนนอกเวลาราชการ
เพื่อสนองตอบความขาดแคลนครูในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 2 - 3
(กรมการฝึกหัดครู : 2522) ในการจัดการศึกษาภาคค่ำครั้งนี้ ได้มีการพัฒนาบุคลากรในทุก ๆ
สาขาไปเป็นจำนวนมากมายและโดยเฉพาะอย่างยิ่งสาขาครู ทำให้ปริมาณครูล้นตลาดเกิน
ความต้องการของสถานศึกษาที่จะรับครู เข้ามารับรูทำการสอน ทำให้โครงการการศึกษาภาคค่ำ
ได้ปรับเปลี่ยนมาเป็นโครงการการศึกษาและฝึกอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ
(กรมการฝึกหัดครู 2524 : 1-50) การปรับเปลี่ยนครั้งนี้ได้ลดขอบเขตการพัฒนาคนให้แคบเข้า
มา โดยมุ่งพัฒนาคูณาพของครูประจำการและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เป็นการเฉพาะ
เจาะจงเพื่อสนองตอบต่อปัญหาของสังคมที่เกิดขึ้นในช่วงปี พ.ศ. 2522-2525 ที่ว่าสถาบัน
การศึกษาของกรมการฝึกหัดครูได้ผลิตบุคลากร เกินความต้องการ ทำให้เกิดปัญหาการว่างงาน
อันส่งผลกระทบต่อบรรยากาศทางการเมืองในขณะนั้นด้วย

เมื่อ พ.ศ. 2527 วิทยาลัยครูได้มีการปรับเปลี่ยนแปลงทิศทางการใหม่ที่ยอมรับปรัชญาการ
ศึกษาเดิม คือ การจัดการศึกษาเพื่อชีวิตที่ยาวนานและกว้างไกล พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ.
2518 ได้รับการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหลายมาตรา และในมาตรา 5 ได้เปิดโอกาสให้วิทยาลัยครู
เปิดสอนวิชาการอื่น นั่นก็หมายความว่าวิทยาลัยครูสามารถสอนวิชาที่นอกเหนือจากวิชาครูได้โดย
กว้างขวาง (กรมการฝึกหัดครู : 2527) ซึ่งก็สอดคล้องกับปรัชญาของอุดมศึกษาที่สถาบันอุดม
ศึกษาจะต้องมีการเรียนการสอน การวิจัยในสภาพหลากหลาย และให้บริการสังคมโดยจัดการ

ศึกษาในสายศิลปศาสตร์ และสายวิทยาศาสตร์เพิ่มขึ้น ซึ่งวิทยาลัยครูได้จัดการสอนทั้งในภาคปกติ และภาคนอกเวลาควบคู่กันไป

ในการจัดการศึกษานอกเวลานั้น ทางกรมการฝึกหัดครูได้จัดแนวการให้การฝึกอบรม แตกต่างไปจากเดิมมาก ซึ่งเดิมทีเดียวจัดการศึกษาภาคนอกเวลาเพื่อคนทั่วไปไม่จำกัด (การสอน ภาคค่ำ) และได้พัฒนาปรับเปลี่ยนมาเป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาคนเฉพาะกลุ่มการศึกษา คือครูและ บุคลากรทางการศึกษา (โครงการอบรมครูประจำการและบุคลากรทางการศึกษา) แต่ในโครงการ จัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการที่มุ่งเน้นการให้การศึกษเพื่อพัฒนาคุณภาพของคนโดยตรง นั้นก็คือ การสนองตอบผู้ที่ขาดโอกาสในการศึกษาหรือต้องการที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมตลอดจน การให้ประสบการณ์ใหม่ ๆ เพื่อนำเอาไปพัฒนาการงานในหน้าที่ที่รับผิดชอบให้ก้าวหน้าดี มี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไปอีก (กรมการฝึกหัดครู : 2529)

ในฐานะผู้ทำการศึกษาวิจัยเป็นผู้สอนในคณะวิทยาการจัดการ ซึ่งเป็นคณะใหม่ที่เปิดสอน วิชาการอื่น ตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยครูฉบับ พ.ศ. 2518 และฉบับที่แก้ไขใหม่ พ.ศ. 2527 โดยทำการสอนในสาขาการจัดการและการบริหารธุรกิจตามหลักสูตรสภาการฝึกหัดครู พ.ศ. 2528-2529 เนื่องจากยังเป็นสาขาวิชาใหม่ไม่เคยจัดให้มีการเรียนการสอนในสถาบันการฝึกหัดครู มาก่อน จึงเป็นจุดที่น่าสนใจศึกษาว่า โครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการในสาขา วิชาการบริหารธุรกิจและการจัดการ ได้สนองตอบต่อความต้องการในการพัฒนาคุณภาพของคนเพียงไร หรือไม่ รวมทั้งจะได้นำแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรสาขาบริหารธุรกิจและการจัดการให้เหมาะสม ยิ่งขึ้นไป ผู้วิจัยจึงได้เลือกศึกษาวิเคราะห์โครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการจาก กลุ่มสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ ในด้านการบริหารโครงการในค่านิชาการ หลักสูตรการสอนตอบ ต่อความต้องการของสังคมและผู้เรียนจากวิทยาลัยที่สังกัดในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ การศึกษา วิจัยครั้งนี้จะมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาหลักสูตรและการบริหารโครงการต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพัฒนาการและโครงสร้างของหลักสูตรในโครงการจัดการศึกษาสำหรับ บุคลากรประจำการ สาขาบริหารธุรกิจและการจัดการ
2. เพื่อวิเคราะห์โครงสร้างการบริหารในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากร ประจำการ

3. เพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ
4. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าเรื่อง การวิเคราะห์โครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ เฉพาะสาขาวิชาการอื่นที่เปิดสอนในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ ในปีการศึกษา 2529 ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. พัฒนาการของโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ
2. โครงสร้างหลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร
3. การบริหารโครงการในคณาบริหารและวิชาการ
4. ความคิดเห็นของผู้เรียน ที่มีต่อโครงการในคณาบริหาร คณาวิชาการและอื่น ๆ รวมทั้งปัญหาและอุปสรรค โดยถือเอาเฉพาะผู้เรียนในระดับปริญญาที่ลงทะเบียนศึกษาในภาคเรียนที่ 2/2529 นี้ ในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์

ความหมายของคำที่ใช้ในการวิจัย

อาจารย์ หมายถึง คณะผู้บริหารโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการและอาจารย์ที่สอนและสังกัดในคณะวิชาวิทยาการจัดการ

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาในระดับปริญญาโครงการ กศ.บป. ในสาขาบริหารธุรกิจและการจัดการ ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2/2529

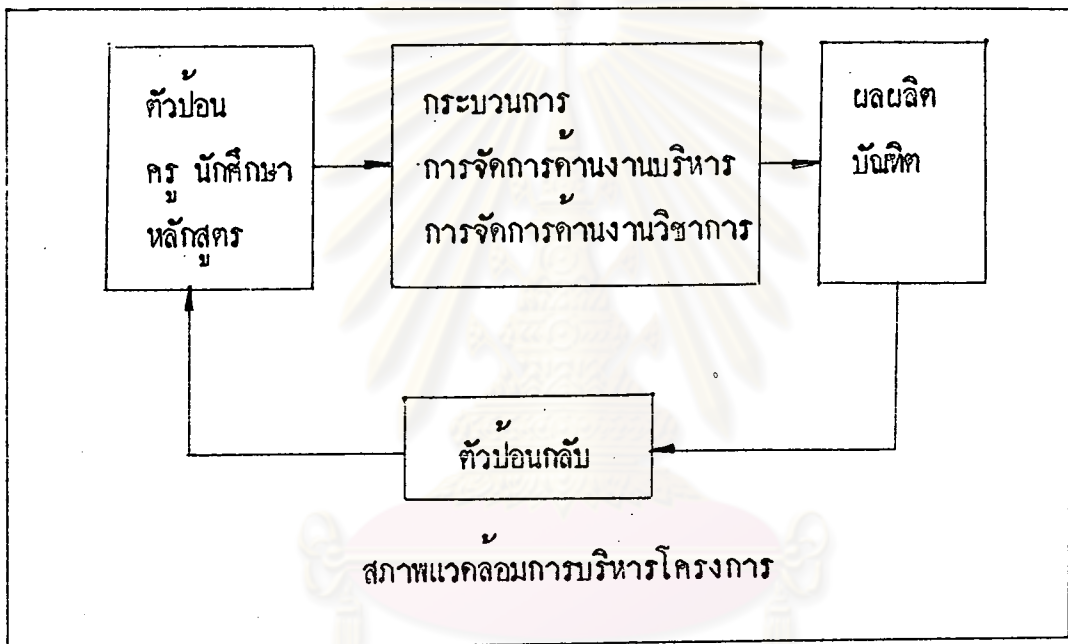
โครงการ หมายถึง โครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) ซึ่งวัดขึ้นเพื่อผู้ที่มีงานทำแล้วและต้องการจะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม หรือบุคคลที่ขาดโอกาสศึกษาในเวลาปกติ

หลักสูตร หมายถึง หลักสูตรบริหารธุรกิจและการจัดการ

การวิเคราะห์ หมายถึง วิธีการศึกษาถึงโครงสร้างการบริหารในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์โดยการพิจารณาถึงส่วนประกอบต่าง ๆ ในโครงการอย่างมีขั้นตอน

การวิเคราะห์โครงการครั้งนี้อาศัยรูปแบบของสังกัด อุตสาหกรรม ที่วิเคราะห์ถึงตัวป้อน (Input) ได้แก่ องค์ประกอบครู นักเรียน หลักสูตร สิ่งแวดล้อมทางการเรียน กระบวนการดำเนินงาน (Process) เป็นการดำเนินโครงการมีกิจกรรมต่าง ๆ ในเรื่องการเรียนรู้การสอน ผลผลิต (Output) คือการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในตัวผู้เข้าศึกษาในโครงการในด้านความรู้ ประสบการณ์ ค่านิยม นอกจากนี้จะต้องมีตัวป้อนกลับ (Feedback) เพื่อให้ทราบผลผลิตเป็นอย่างไร ต้องปรับปรุงแก้ไขหรือไม่อย่างไร

แผนภูมิที่ 1



ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ได้มีการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ในการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ทำให้ทราบถึงประวัติความเป็นมา
2. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร ของโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ สาขาบริหารธุรกิจและการจัดการ

ขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวิธีดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. กลุ่มประชากร กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษา กศ.บป. สาขาการบริหารธุรกิจและการจัดการที่ลงทะเบียนศึกษาในภาคเรียนที่ 2/2529 ของมหาวิทยาลัยรัตนโกสินทรพยานสมเด็จเจ้าพระยาจำนวน 135 คน สวนคลิตจำนวน 132 คน สวนสุนันทาจำนวน 138 คน รวมประชากรทั้งสิ้น 405 คนและอาจารย์ผู้สอนที่สังกัดคณะวิทยาการการจัดการทั้งสามแห่งรวม 8 คน ที่สังกัดในคณะวิทยาการการจัดการทั้ง 3 แห่งรวมจำนวน 33 คน ดังตารางที่ 2 แต่เนื่องจากไม่อาจจะสัมภาษณ์อาจารย์ได้ครบทุกท่าน ผู้วิจัยจึงได้สุ่มเอาตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยรัตนโกสินทรพยานสมเด็จเจ้า 2 คน สวนคลิต 2 คน และสวนสุนันทา 4 คนรวม 8 คน ซึ่งอาจารย์ผู้สอนในโครงการนี้ด้วย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง และความคิดเห็นของครู อาจารย์ นักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ สาขาการบริหารธุรกิจและการจัดการ นำมาสร้างเป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นคำถามที่เกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ สถานศึกษา เพศ อายุ สถานภาพสมรส คุณวุฒิ สาขาวิชา สถานที่ทำงาน ประสบการณ์ เงินเดือน

ตอนที่ 2 เป็นคำถามที่เกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการบริหารงานในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการในด้านการบริหาร ในด้านวิชาการและปัญหาใน

ตอนท้ายสุดของคำถามจะเป็นคำถามปลายเปิด (Opened End) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นโดยอิสระเพิ่มเติม

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปแจกแล้ว เก็บรวบรวมด้วยตนเองทั้งหมดโดยมีหนังสือขอความร่วมมือจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยไปยังอธิการบดีวิทยาลัย ซึ่งก็ได้รับความร่วมมืออย่างยิ่ง การสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้นัดหมายสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนเป็นรายบุคคลซึ่งก็ได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่ง

แบบสัมภาษณ์เป็นคำถามที่ถามถึงสถานภาพและความคิดเห็นที่มีต่อโครงการหลักสูตร นักศึกษา ปัญหาอุปสรรค ซึ่งวางแผนไว้เพื่อให้ได้คำตอบที่ไม่กระจัดกระจาย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ ดังนี้

1. หาค่าร้อยละ (Percent)
2. หาค่าเฉลี่ย (Mean)

3. หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
5. การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูป

ตารางและบรรยายความ

ลำดับขั้นตอนในการเสนอรายงานการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

- บทที่ 1 กล่าวถึงความจำเป็นมา ความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย ความหมายของคำที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย ขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย
- บทที่ 2 กล่าวถึงแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- บทที่ 3 กล่าวถึงวิธีการดำเนินการวิจัยโดยละเอียด
- บทที่ 4 กล่าวถึงการวิเคราะห์ข้อมูล
- บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยจากเอกสารและแบบสอบถาม การอภิปรายผลและขอเสนอแนะ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย